

Kristi Kropps och Blods högtid – fall ner och tillbe

Människans storhet ligger i att hon kan göra sig liten och falla ner och tillbe Gud. Tillbedjan och vördnad är den kristna människans livsluft – och plikt. Det är en underbar gåva och nåd att vi får leva i denna djupt kärleksfulla och personliga relation med den levande Guden, som präglas av bävan och vördnad för den som är oändligt mycket större än vi men samtidigt oändligt nära oss i varje ögonblick av vår existens. Det är vår förpliktelse som skapade varelser, som är helt beroende av honom, att vi ger honom den tillbedjan och kult som tillkommer honom. Det är denna kombination av nåd och plikt som får oss att hitta rätt balans och harmoni i vårt liv som kristna. Vårt andliga liv är inte alltid på sin höjdpunkt. Det är då som plikt, rutin och heliga vanor kan hjälpa oss att inte svika Herren. Det är därför vi talar om söndagsplikt. Det borde vara vår största glädje och vårt privilegium att vi varje söndag får samlas till mässa och möta Jesus i eukaristin. Men ibland är det bara plikten som kan få oss att komma till kyrkan på söndag, när vi känner oss halvvissna som kristna och går på tomgång. Just nu under coronatiden när många inte kan komma till mässan blir allt detta speciellt tydligt. Längtar vi då till kyrkan eller tycker vi att det skönt att slippa gå dit?

När vi idag får fira Kristi Kropps och Blods högtid står eukaristin helt i centrum – och likaså både vår nåd och vår plikt att få tillbe Jesu sanna och fulla närvaro i detta sakrament. På de flesta ställen i vårt stift är det inte möjligt just nu att hålla en procession för att ära och tillbe Jesus i sakramentet. Därför är det så viktigt att vi i vårt inre ger honom all denna tillbedjan och kärlek som tillkommer honom. Också de som inte kan komma till kyrkan, kan i hemmets helgedom falla ner i tillbedjan och längtan efter Jesus i hans ljuva sakrament, som vi brukar sjunga.

”Låt oss med sådan vördnad fira din kropps och ditt blods mysterium att vi ständigt får erfara din återlösnings frukter i vårt liv”. Så bad vi i dagens kollektbön. Eukaristin skall bära frukt i hela vårt liv. Vi skall genomsyras av denna vördnadsfulla tacksamhet för allt vad Gud har gjort för oss. Av hans godhet har vi blivit till. Av kärlek till oss har han gett oss sin Son. Av omsorg om oss får vi ständigt ta emot sakramenten, speciellt eukaristin, där Jesus ger sig helt till oss. Av medkänsla med oss i vår vilshet vill han ständigt undervisa oss genom sitt Ord. Mer och mer kan vi ta till oss att det finns så oändligt mycket att vara tacksamma för. Eukaristi betyder just tacksägelse. Denna tacksägelse kan förvandla oss från självupptagna, självcentrerade människor till ett heligt folk som tillsammans lovsjunger och tackar Gud i Jesus Kristus. Dagens högtid får därför en helande effekt, om vi verkligen kan falla ner i tillbedjan av Jesus i sakramentet och tacka honom av hela vårt hjärta för alla hans välgärningar mot oss.

Eukaristin binder ihop oss i Kyrkan till ett enda heligt folk, som i glädje och tacksamhet tillber och förhärligar Herren. ”Eftersom brödet är ett enda, är vi - fast många – en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd” (1 Kor 10:17). Genom eukaristin blir vi tillsammans Kyrka, mer och mer. Kyrkan föds kring altaret, får näring i eukaristin och sänds ut i kraft av sakramentet för att genomsyra världen med evangeliet. Vi dras in i Kyrkans hjärta, i kärlekens enhet genom att ta emot eukaristin. Vi förvandlas av att ta emot Jesus i eukaristin och blir honom mer och mer lika. Det måste liksom märkas på oss efter mässan, att vi av hela vårt hjärta har öppnat oss för honom. Då vill också vi av hela vårt hjärta dela med oss av hans sanning och kärlek. Vi vill visa vår tacksamhet mot honom genom att leva till hans ära, i vördnad och glädje över allt han ger oss i sakramentet.

Vårt alldagliga liv blir då mer och mer eukaristiskt. Vi får leva i en eukaristisk miljö och atmosfär. Vår tacksamhet fördrivar missnöje, gnäll och avundsjuka ur vårt hjärta. Vi förvandlas av det vi äter i eukaristin. ”Jag är det levande brödet, som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom” (Joh 6:51). Jesus blir kvar i oss. Vi förblir honom trogna och hängivna. Den heliga föda vi tar emot i eukaristin förenar oss med Jesus och förvandlar oss till hans likhet. I eukaristin förvandlas bröd och vin till Jesu sanna kropp och blod. När vi tar emot honom i eukaristin förvandlas vi av den och blir hans vänner, för att vi i vår tur skall förvandla den verklighet där vi lever i Jesu efterföljd och till hans ära. Det får vi kalla eukaristisk miljövard. Hela världen är kallad att genomsyras och förvandlas av Jesus, världens ende Frälsare. Vi får delta i detta stora verk genom vårt vanliga lilla liv. Allt vad vi gör, stort som smått, kan bära frukt till Jesu ära. Alla vi möter kan få möta honom, i och genom oss. Allt lidande, all nöd, alla orättvisor, allt ont kan beröras och förvandlas av hans nåd, om vi vill bli hans redskap, om vi vill falla ner i tillbedjan för honom och sprida hans nåd och kärlek.

”Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, så skall också den som äter mig leva genom mig” (Joh 6:57). Vi är aldrig ensamma och övergivna. Vi får alltid leva genom Jesus. Vi får alltid förbli i honom. Just i en tid som denna, då många känner sig isolerade och uppgivna, är det viktigt att lita på Jesu löften. Eukaristin måste få prägla vår yttre värld och förvandla vår inre atmosfär. Eukaristin kan fördriva allt vad missnöje, rastlöshet och hopplöshet heter. Så fall ner i tillbedjan och tacka den som har gett sig själv till oss på korset och fortsätter att ge sig till oss i eukaristin och på så många andra sätt. Lovad och upphöjd vare Jesus Kristus i Altarets allraheligaste sakrament nu och i all evighet!